

Κοινοβουλευτική Ομάδα

Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,
τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592097
e-mail: ko@vouli.kke.gr, <http://www.kke.gr>
Γραφεία Βουλής: 2103708168, 2103708169, fax: 2103707410

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους Υπουργούς Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων, Υγείας, Παιδείας & Θρησκευμάτων και Υποδομών & Μεταφορών

Θέμα: Τεράστια η έλλειψη δημοσίων δομών στήριξης, εκπαίδευσης, φροντίδας και αποκατάστασης των Ατόμων με Αναπηρία στη Δυτική Ελλάδα.

Η Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας στερείται δημοσίων δομών για τα άτομα με διαφόρων ειδών αναπηρίες – πολυαναπηρίες, τη στιγμή μάλιστα που από τις 700.000 συνολικού πληθυσμού, οι 113.000 είναι Άτομα με Αναπηρία.

Το 50% των Ατόμων με Αναπηρία στη Δυτική Ελλάδα ζει στο φάσμα της φτώχειας, μόλις το 18% έχει εργασία (οι περισσότεροι μάλιστα, όχι με τους όρους που θα έπρεπε), μόλις το 3,6% έχει ολοκληρώσει την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, ενώ 3 στους 10 έχουν ανάγκες για υγειονομική περίθαλψη που δεν ικανοποιούνται (στοιχεία από το παρατηρητήριο της ΕΣΑΜΕΑ το Δεκέμβρη του '22). Ο καθένας καταλαβαίνει ότι η ελλιπής ακόμα και ανύπαρκτη παρακολούθηση ενός ανάπηρου ή χρόνιου πάσχοντα από τους ειδικούς έχει τραγικές επιπτώσεις στην υγεία του και πολλές φορές στην ίδια του τη ζωή. Κατάσταση που πήρε μαζικά, τραγικά χαρακτηριστικά στα χρόνια της πανδημίας.

Τα Ειδικά Σχολεία, σε όλες τις βαθμίδες, στηρίζονται κυρίως από αναπληρωτές και οι ελλείψεις δασκάλων και καθηγητών σε τμήματα ένταξης και παράλληλης στήριξης είναι παγιωμένες. Η δε πλειοψηφία των κτιρίων, δεν πληροί τις προϋποθέσεις κάλυψης των αναγκών των σχολείων. Η τεράστια έλλειψη ειδικού επιστημονικού προσωπικού (ψυχολόγων, λογοθεραπευτών, εργοθεραπευτών κ.ά.) αναγκάζει τις οικογένειες να απευθύνονται στα διάφορα απογευματινά ιδιωτικά κέντρα για τις αναγκαίες θεραπείες των παιδιών τους, με αποτέλεσμα οικογένειες να αφαιμάζονται οικονομικά, παιδιά και γονείς να ταλαιπωρούνται αφού βρίσκονται στον δρόμο από το πρωί μέχρι το βράδυ.

Για τα Ειδικά Σχολεία της Πάτρας:

Το ΕΕΕΕΚ στεγάζεται σε ανεπαρκές και ακατάλληλο κτίριο που ανήκει στο Εθνικό Ίδρυμα Κωφών. Έχει τεράστιο πρόβλημα χώρων, ενώ ο αύλειος χώρος είναι αναχρονιστικός (χωμάτινος) και δεν έχει καμία αθλητική εγκατάσταση. Υπάρχει ανάγκη ανέγερσης νέων, σύγχρονων εγκαταστάσεων.

Το ΕΝΕΕΓΥΛ ενώ έχουν ενιαία διεύθυνση γυμνάσιο – λύκειο στεγάζονται σε διαφορετικά κτίρια που απέχουν 6 χιλ. Το γυμνάσιο στεγάζεται σε ανεπαρκές και ακατάλληλο μισθωμένο κτίριο με μικρό αύλειο χώρο με τσιμέντο και χώμα, ένα υποτυπώδες γήπεδο μπάσκει με πτυσσόμενες μπασκέτες και πολλά προβλήματα του κτιρίου. Το Λύκειο στεγάζεται σε κτιριακό συγκρότημα με άλλο ένα γυμνάσιο και ένα λύκειο με κοινό αύλειο χώρο και ο χώρος είναι ανεπαρκής.

Το Ειδικό Δημοτικό Σχολείο Πατρών για παιδιά στο φάσμα του αυτισμού στεγάζεται σε νεόδμητο κτίριο, το οποίο παρουσιάζει προβλήματα στεγανότητας κι έχει ανεπαρκή αύλειο χώρο με μία μπασκέτα.

Τα περισσότερα Ειδικά Σχολεία έχουν τεράστια έλλειψη, ειδικών εποπτικών, εκπαιδευτικών μέσων και ειδικού εξοπλισμού.

Για την περιοχή της Ηλείας:

Στο Ειδικό Δημοτικό του Πύργου το μεγάλο πρόβλημα είναι το κτηριακό καθώς είναι πολύ μικρός ο χώρος. Επιπλέον, υπάρχει πρόβλημα με την ηλεκτρολογική εγκατάσταση, τις

τουαλέτες, τον καυστήρα που δεν λειτουργεί με αποτέλεσμα να έχουν βάλει κλιματιστικά τα οποία όμως δεν καλύπτουν όλο το σχολείο.

Το ΕΝΕΕΓΥΛ, εκτός από τις μεγάλες ελλείψεις προσωπικού, στεγάζεται σε ένα παλαιό σχολείο, εντελώς ακατάλληλο. Παρά τις υποσχέσεις για μεταφορά σε άλλο κατάλληλο κτήριο, παραμένει άγνωστο το πότε θα γίνει.

Το ΕΕΕΕΚ στεγάζεται σε λυόμενες αίθουσες που με τον χρόνο έχουν φθαρεί και έχουν γίνει επικίνδυνες.

Το Ειδικό Δημοτικό Αμαλιάδας στεγάζεται σε ένα πολύ μικρό και ακατάλληλο χώρο, που είναι τελείως αδύνατο να γίνει η οποιαδήποτε εξειδικευμένη παρέμβαση στα παιδιά. Πρακτικά λειτουργεί ως χώρος φύλαξης.

Στην Αιτωλοακαρνανία, το Ειδικό Σχολείο Βόνιτσας, στεγάζεται σε παλιό κτήριο, λειτουργεί με πολλές ελλείψεις προσωπικού, ενώ για ένα διάστημα είχε μείνει κλειστό λόγω ανεπάρκειας προσωπικού.

Δεν έχει γίνει γνωστό εάν έχουν γίνει έλεγχοι αντισεισμικότητας και αν υπάρχει σχέδιο και προϋποθέσεις έγκαιρης εγκατάλειψης σε περίπτωση σεισμού ή πυρκαγιάς, δεδομένου ότι φιλοξενούν παιδιά με αναπηρίες.

Ταυτόχρονα τα τμήματα των νοσοκομείων για χρόνιους πάσχοντες υπολειτουργούν και δεν καλύπτουν τις ανάγκες. Πράγμα που έχει οξυνθεί ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα λόγω της πανδημίας και με τη μετατροπή των νοσοκομείων σε νοσοκομεία της μίας νόσου. Κατάσταση που σε συνδυασμό με τις τεράστιες ελλείψεις προσωπικού κάνει προβληματική την παρακολούθηση και τη στήριξη των χρονίως πασχόντων. Προβλήματα που πολλές φορές έχουν δραματικές επιπτώσεις στην πορεία της υγείας τους και της ίδιας τους της ζωής, ενώ πολλοί αναγκάζονται να γίνονται πελάτες στον ιδιωτικό τομέα για να καλύψουν τις πιεστικές τους ανάγκες.

Ιδιαίτερα ανησυχητικό είναι επίσης το γεγονός, πως ένα μεγάλο ποσοστό των ανθρώπων που χρήζουν αποκατάστασης (λόγω αναπηρίας, τροχαίων, εγκεφαλικών επεισοδίων, εργατικών ατυχημάτων κλπ), είτε δεν έχουν καθόλου πρόσβαση σ' αυτή, είτε την κάνουν καθυστερημένα και ελλειμματικά, με τραγικές επιπτώσεις στην πορεία της υγείας τους, αλλά και πολλές φορές στην ίδια τους τη ζωή. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που οι οικογένειες αναγκάζονται να πουλήσουν ό,τι έχουν και δεν έχουν, για να λάβει ο άνθρωπός τους υπηρεσίες αποκατάστασης σε κάποιο ιδιωτικό κέντρο.

Στην Πάτρα, την πρωτεύουσα της Δυτικής Ελλάδας, υπάρχει μόνο ένα Δημόσιο Κέντρο Αποκατάστασης (που ανήκει στο Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Πατρών). Διαθέτει μόνο το 1/3 του απαιτούμενου προσωπικού, με αποτέλεσμα, ενώ έχει δυνατότητα να λειτουργήσει 22 κρεβάτια, να λειτουργούν μόνο τα 8 και με την αυτοθυσία των εργαζομένων, να φτάνουν να λειτουργούν τα 12 – 13 κρεβάτια. Επιπλέον, το Κέντρο λειτουργεί με μόνο έναν φυσιοθεραπευτή, ενώ χρειάζονται πολλοί περισσότεροι και εξειδικευμένοι φυσιοθεραπευτές για τη λειτουργία της πισίνας.

Στην Αιτ/νία υπάρχει το ΚΕΦΙΑΠ Αργινίου, πρώην ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ. Στο Αργίνιο επίσης υπάρχει παράρτημα της ΕΛΕΠΑΠ, που ενώ είναι ΜΚΟ, οι γονείς πληρώνουν για μια σειρά θεραπείες των παιδιών τους.

Αποτελεί πρόκληση την ίδια στιγμή που υπάρχει συνολικά στη χώρα μας και στην περιοχή μας τραγική έλλειψη δημόσιων κρεβατιών αποκατάστασης, το πρώην ΚΑΦΚΑ Αμφιλοχίας, αφού υπολειτούργησε για κάποια χρόνια ως τέτοιο, να αρκείται σήμερα σε υποτυπώδη λειτουργία εξωτερικών ιατρείων και θεραπειών, φυσικοθεραπειών, λογοθεραπειών κλπ. Μάλιστα, ενώ έχει τη δυνατότητα να αναπτύξει 60 εγκατεστημένα κρεβάτια αποκατάστασης, ο εξοπλισμός που είχε αγοραστεί για την υποστήριξη μιας τέτοιας λειτουργίας σαπίζει για χρόνια αναξιοποίητος. Την ίδια στιγμή τα ιδιωτικά κέντρα μεγάλα και μικρότερα είναι σε άνθιση, απολαμβάνοντας την ανοιχτή στήριξη απ' όλες τις κυβερνήσεις.

Άλλωστε, λόγω της πολιτικής εμπορευματοποίησης και ιδιωτικοποίησης των υπηρεσιών που απευθύνονται στα Άτομα με Αναπηρία, που έχουν ακολουθήσει όλες οι κυβερνήσεις, οι οικογένειες «στενάζουν», καθώς είναι αναγκασμένες να πληρώνουν για φάρμακα, θεραπείες, εξετάσεις, τεχνολογικά βοηθήματα. Για αρκετά απ' αυτά πληρώνουν συμμετοχές, που δεν είναι καθόλου αμελητέες, ενώ σε άλλα δεν καλύπτονται καθόλου, όπως τα ΜΣΦΑ. Πολύ επικίνδυνη έως και απάνθρωπη είναι η αντιμετώπιση των ανασφαλιστών, δηλαδή δεκάδων χιλιάδων, αναπήρων, χρονίως πασχόντων κλπ, που δεν καλύπτονται καθόλου για την αγορά τεχνολογικών βοηθημάτων ούτε και τεχνιτών μελών ή σύγχρονων θεραπευτικών μέσων όπως αντλίες ρύθμισης σακχάρου για τους διαβητικούς κλπ.

Επιπροσθέτως, οι ελλείψεις στον τομέα της φιλοξενίας και της περίθαλψης ανθρώπων με πολύ βαριά αναπηρία, που δεν μπορούν να αυτοεξυπηρετηθούν και οι οικογένειές τους αδυνατούν να τους στηρίξουν μόνιμα ή προσωρινά, έχουν λάβει τραγικές διαστάσεις. Πλήθος οικογενειών βρίσκονται σε απόγνωση σχετικά με το τι θα γίνουν οι άνθρωποί τους όταν αυτοί δεν θα μπορούν να τους στηρίξουν και στο τέλος καταλήγουν να γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης. Την ίδια στιγμή, τα ελάχιστα ιδρύματα χρονίων παθήσεων «στενάζουν» από τις ελλείψεις εξειδικευμένου επιστημονικού και βοηθητικού προσωπικού, αλλά και από την απαξίωση των εγκαταστάσεών τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η πρόσφατη απόπειρα διακοπής ρεύματος σε ίδρυμα με βαριά ανάπηρους στην Πάτρα, την Κιβωτό της Αγάπης. Συνεχής είναι η αγωνία των γονιών που τα παιδιά τους φιλοξενούνται σε Στέγες Υποστηριζόμενης Διαβίωσης (Σ.Υ.Δ.) και οικοτροφεία για την εξασφάλιση της συνέχειας της λειτουργίας τους, λόγω των οικονομικών προβλημάτων. Οι υποδομές αυτές λειτουργούν με νοσήλια από τον ΕΟΠΥΥ και σε πολλές περιπτώσεις πληρώνουν οι ίδιοι οι γονείς. Η ανάγκη να εγγυηθεί τη λειτουργία τους το ίδιο το κράτος με 100% κάλυψη των αναγκών τους από τον κρατικό προϋπολογισμό είναι η μόνη ασφαλής και βιώσιμη λύση.

Ταυτόχρονα, οι ανάπηροι, οι χρονίως πάσχοντες από τα φτωχά λαϊκά στρώματα της Δυτικής Ελλάδας -όπως και σε όλη την Ελλάδα- εκτίθενται σε τεράστιους κινδύνους από τις επιπτώσεις της ακρίβειας, της ενεργειακής φτώχειας, των περικοπών στις θεραπείες, την ιδιωτικοποίηση της υγείας, που εντάθηκε με τον τελευταίο νόμο «έκτρωμα» για τη δευτεροβάθμια περίθαλψη, αλλά και λόγω της «σφαγής» που γίνεται στα ΚΕΠΑ και των ελλείψεων φαρμάκων.

ΕΡΩΤΩΝΤΑΙ οι κ. Υπουργοί, αν προτίθεται να πάρει η κυβέρνηση μια σειρά μέτρα για την προστασία και στήριξη των Άτομα με Αναπηρία, όπως:

- Να προχωρήσει άμεσα στη χρηματοδότηση για την απόκτηση νέων χώρων, ώστε να ιδρυθούν και να ανεγερθούν σύγχρονα δημόσια ειδικά σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με βάση τις ανάγκες της περιοχής.
- Να προσληφθεί όλο το αναγκαίο, μόνιμο, ειδικό επιστημονικό προσωπικό έτσι ώστε στο πλαίσιο των δημόσιων ειδικών και γενικών σχολείων, να λαμβάνουν χώρα όλες οι αναγκαίες και απαραίτητες θεραπείες για τα Άτομα με Αναπηρία (λογοθεραπίες, εργοθεραπίες, φυσικοθεραπίες κλπ), να μην ταλαιπωρούνται και να μη γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης, παιδιά και οικογένειες, στα διάφορα απογευματινά ιδιωτικά κέντρα.
- Να στελεχωθούν άμεσα όλα τα δημόσια ειδικά και γενικά σχολεία, καθώς και οι κοινωνικές υπηρεσίες των Δήμων, με ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς, κοινωνιολόγους, παιδοψυχιάτρους, για την ολόπλευρη στήριξη των παιδιών με αναπηρία, αλλά και όλων των παιδιών και των οικογενειών τους. Για να μπορούν να εντοπίζονται διάφορα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά ή εμφανίζονται στο οικογενειακό περιβάλλον.
- Άμεση ενίσχυση με μόνιμο προσωπικό όλων των ειδικοτήτων στο Κέντρο Αποκατάστασης τους Πανεπιστημιακού στο Ρίο για να μπορέσουν να αναπτυχθούν και τα 25 εγκατεστημένα κρεβάτια στην προοπτική επέκτασής τους με βάση τις ανάγκες.

- Εδώ και τώρα να δοθούν όλες οι αναγκαίες πιστώσεις για να γίνουν όλες εκείνες οι αναγκαίες παρεμβάσεις για ανανέωση εξοπλισμού και όλες οι αναγκαίες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού για να λειτουργεί σε πλήρη ανάπτυξη το πρώην ΚΑΦΚΑ στην Αμφιλοχία, λόγω των τεράστιων αναγκών που έχουμε σαν χώρα και η περιοχή σε δημόσια κρεβάτια αποκατάστασης.
- Να στελεχωθεί με μόνιμο προσωπικό το ΚΕΦΙΑΠ Αγρινίου και να μονιμοποιηθούν όλοι οι συμβασιούχοι για να μπορέσει να παρέχει υψηλής ποιότητας και δωρεάν υπηρεσίες στον τομέα της πρωτοβάθμιας παρέμβασης και αποκατάστασης.
- Να δημιουργηθούν δημόσιες δομές ανοιχτής ή κλειστής, μόνιμης ή προσωρινής φιλοξενίας και περίθαλψης όλων των βαριά αναπήρων που αδυνατούν να αυτοεξυπηρετηθούν, ώστε να σταματήσει η αγωνία των γονιών για το μέλλον των παιδιών τους, όταν οι ίδιοι δε θα μπορούν να τα στηρίζουν.
- Να δοθεί γενναία χρηματοδότηση για την αναβάθμιση και τον εκσυγχρονισμό όλων των ιδρυμάτων χρονίων παθήσεων στην περιοχή και να πραγματοποιηθούν μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού όλων των ειδικοτήτων και να μονιμοποιηθούν οι συμβασιούχοι εργαζόμενοι.
- Να καλυφθεί πλήρως από τον κρατικό προϋπολογισμό το κόστος των φαρμάκων, των ειδικών θεραπειών και των τεχνολογικών βοηθημάτων όλων των αναπήρων και των χρονίως πασχόντων, ανεξάρτητα αν είναι ασφαλισμένοι ή ανασφάλιστοι, Έλληνες ή μετανάστες.
- Να παρθούν μέτρα προστασίας των Ατόμων με Αναπηρία, από την ακρίβεια, με αυξήσεις των επιδομάτων, απαγόρευση διακοπής ρεύματος σε σπίτι αναπήρου και σε κάθε λαϊκό σπίτι, καθώς και των πλειστηριασμών πρώτης και δεύτερης κατοικίας.

Οι Βουλευτές
Καραθανασόπουλος Νίκος
Κανέλλη Λιάνα
Παπαναστάσης Νίκος